

РОЖЕВІ МРІЇ ШКОЛЯРА

Сидів він, дум великих повен...
Від них лице аж сірим стало,
Та погляд плавав, наче човен,
У скронях важко калатало.

Книжки наліво і направо
Вкривали стіл, немовби море,
Одна розхристалась лукаво,
Прикривши зверху очі хворі.

Підперли руки підборіддя
Безсило згорбилася спина,
А в голові якесь безпліддя,
Хоч розуму зійшла б зернина.

Як переплеть книжкові хвилі,
Щоб відпочити від науки?
Планшетом відновить би сили □
Рятують ігри від розпуки.

Ось так щодня приймає муку,
Немов Сізіф тяжку провину,
Штовха науки каменюку
Та томить голову і спину.

Вже час, бо виростуть і вуса □

Забуть бажання дріб'язкові,
А то триматиме спокуса
Рожеві мрії школяріві.

З дитинства вірус вкоріниться,
Всі фібри розумові скиснуть,
Ти можеш в розвитку спізниться,
І перспективи геть зависнуть...

Дата написання вірша: 2021-01-09